

Sygn. akt **V Ca 1192/20**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	<i>(del.) Magdalena Hemerling</i>
-----------------	-----------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **S. A. z siedzibą w W.**

przeciwko (...) **S. A. w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 23 grudnia 2019 r., sygn. akt I C 1748/19

1. oddała apelację,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 450 z (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sygn. akt V Ca 1192/20

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 października 2020 r.

W związku z tym, iż przedmiotowa sprawa rozpoznana została według przepisów o postępowaniu uproszczonym, a Sąd Okręgowy nie przeprowadził postępowania dowodowego, zgodnie z treścią art. 505¹³ § 2 k.p.c. Sąd II instancji ograniczył uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie może odnieść zamierzonego skutku wobec prawidłowości rozstrzygnięcia i bezzasadności zarzutów zawartych we wniesionym środku odwoławczym.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było to, czy opóźnienie powstałe wskutek wykonywania lotów w systemie rotacyjnym i zaplanowana przez samego pozwanego data przeglądu technicznego samolotu stanowiły nadzwyczajną okoliczność wyłączającą obowiązek pozwanego wypłaty na rzecz pasażerów lotu nr (...) odszkodowania.

Strona powodowa opierała swoje roszczenie na regulacji zawartej w Rozporządzeniu (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 295/91. W myśl art. 5 ust. 1 lit. c Rozporządzenia w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego z wyjątkami przewidzianymi w tym przepisie, które nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie. Stosownie do art. 7 ust. 1 Rozporządzenia pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów; b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów; c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b). Przy określaniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

Mając na względzie utrwaloną linię orzeczniczą Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej powołane przepisy Rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania, pasażerów opóźnionych lotów należy traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego Rozporządzenia, jeżeli z powodu w/w lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, tzn. jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Niemniej, takie opóźnienie nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego (zob. ETS w wyroku z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07).

Mając powyższe na względzie Sąd Rejonowy trafnie uznał, iż powodowi przysługiwało odszkodowanie w kwocie 600 EURO, którego wysokość została określona bezpośrednio w przepisach. Odszkodowanie wywodzone z rozporządzenia nr 261/04 jest świadczeniem, którego celem i funkcją jest ryczałtowe zniwelowanie szkody powstałej w wyniku nieprawidłowego (nienależytego) wykonania umowy przewozu lotniczego, zawartej między pasażerem, a przewoźnikiem, poniesionej przez pasażera w związku z odwołaniem/opóźnieniem lotu. Szkoda pasażera polega zarówno na straconym czasie i innych niedogodnościach związanych z opóźnieniem lotu – co istotnie stanowi szkodę niemajątkową, niemniej może mieć również charakter szkody majątkowej.

W dalszej kolejności zważyć należało, że przewoźnik lotniczy jest zwolniony z obowiązku wypłaty pasażerom odszkodowania na podstawie art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 rozporządzenia nr 261/2004, jeżeli dowiedzie, że odwołanie lub opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można by było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

W niniejszej sprawie pozwany nie wykazał jednak, że przyczyną opóźnienia były nadzwyczajne okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich możliwych środków. Za niewystarczające w tym kontekście należy w ocenie Sądu Okręgowego uznać twierdzenia strony pozwanej, że w samolotach (...) ((...)) występują wady projektów silników (...) i zaleceniem producenta jest ich przegląd celem zwiększenia poziomu bezpieczeństwa pasażerów, co uzasadniałyby stwierdzenie, że zdarzenie będące przyczyną opóźnienia lotu miało charakter nadzwyczajny. Słusznie Sąd I instancji zauważył bowiem, że pozwany miał wiedzę o możliwych wadach silników co najmniej w kwietniu 2018 r. Konieczność dokonania przeglądu technicznego pozwany mógł uwzględnić zatem już dużo wcześniej planując siatkę połączeń. Skarżący nie wykazał, że nie było możliwości takiego zorganizowania przeglądu, jak i połączeń w danym dniu, ażeby nie dopuścić do opóźnienia skarżonego lotu. Ma również rację Sąd Rejonowy, że przegląd techniczny wygenerował opóźnieniu lotu poprzedzającego o nr (...), co miało wyłącznie pośredni wpływ na opóźnienie lotu skarżonego. Ze względu na brak przesłanki bezpośredniości, okoliczności podniesione przez pozwanego nie mogły zatem stanowić przesłanki egzoneracyjnej przewoźnika w stosunku do lotu (...). Opóźnienia tego lotu upatrywać należy

w przyczynach związanych z organizacją i funkcjonowaniem przewoźnika lotniczego, jako przedsiębiorstwa, nie zaś z nadzwyczajną okolicznością, która niewątpliwie nie stanowiła bezpośredniej przyczyny opóźnienia przedmiotowego lotu. Należy przy tym zauważyć, że to na przewoźniku spoczywa obowiązek zaplanowania siatki lotów w taki sposób, aby wykonać rejs zgodnie z ramami czasowymi. Przewoźnik jest zobowiązany do podjęcia wszelkich racjonalnych środków w celu uniknięcia opóźnień, powinien rozsądnie na etapie planowania lotu uwzględnić ryzyko opóźnienia związanego z ewentualnym zaistnieniem takich okoliczności (por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 2011-06-12, C-294/10).

Wobec powyższego również zarzut naruszenia art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 należało uznać za bezzasadny. W wyroku z dnia 4 maja 2017 r., w sprawie C 315/15 Trybunału Sprawiedliwości wskazał, że za nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 można uznać zdarzenia, które ze względu na swój charakter lub swoje źródło nie wpisują się w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwalają na skuteczne nad nim panowanie (zob. podobnie wyroki: z dnia 22 grudnia 2008 r., W.-H., C#549/07, EU:C:2008:771, pkt 23; z dnia 31 stycznia 2013 r., M., C#12/11, EU:C:2013:43, pkt 29; a także z dnia 17 września 2015 r., (...), C#257/14, EU:C:2015:618, pkt 36), tymczasem jak już wskazano apelujący okoliczności tych nie wykazał.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację jako bezzasadną. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. w związku z § 10 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.